

W swym drugim zarzucie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów prawidłowego uzasadnienia, powtarzając jedynie w pokrótce niektóre z argumentów przedstawionych przez skarżącą w trakcie postępowania administracyjnego, nie obalając ich jednak. Podobnie, uzasadnienie decyzji w zakresie dotyczącym geograficznego zasięgu rynku węgla brunatnego nie umożliwia jej adresatowi rozumienia wyciągniętych ostatecznie w tym względzie przez pozwaną wniosków. Skarżąca twierdzi wreszcie, że w decyzji nie został wskazany powód, dla którego wielkość 40 % została uznana za tą część nadających się do wydobycia znanych złóż węgla brunatnego, do której powinni mieć dostęp konkurenci DEI.

Wreszcie, w swym czwartym zarzucie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasady swobody umów i proporcjonalności. Ze względu na to, że Komisja zakazuje niej przedsiębiorstwom prywatnym, które w przyszłości nabędą w drodze procedury przetargowej prawa do wydobycia złóż w miejscowościach Drama, Elassona, Végora i Vévi, sprzedawania DEI wydobytego węgla brunatnego, ogranicza ona w automatyczny i nieproporcjonalny sposób swobodę zawierania umów przez skarżącą i osoby trzecie. Ponadto, w kontekście istotnych zmian, które świadczą o stopniowym otwieraniu się greckiego rynku energii elektrycznej, wykluczenie DEI z procedury przetargu na przyznanie wszelkich nowych praw do wydobycia węgla brunatnego i ograniczenie w nieuzasadniony sposób jej działalności jako przedsiębiorstwa stanowią środki, które nie są konieczne i które są nieproporcjonalne w stosunku do rzekomo popełnionego naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2009 r. — Bayerische Asphalt-Mischwerke przeciwko OHIM — Koninklijke BAM Groep (bam)

(Sprawa T-426/09)

(2010/C 11/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayerische Asphaltmischwerke GmbH & Co. KG für Straßenbaustoffe (Hofolding, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat i solicitor R. Kunze i adwokat G. Würtenberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Koninklijke BAM Groep NV (Bunnik, Niderlandy)

Żądania strony skarżące

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 sierpnia 2009 r. w sprawie R 1005/2008-2 w zakresie, w jakim oddalono w niej sprzeciw w odniesieniu do kategorii „rury sztywne niemetalowe stosowane w budownictwie; konstrukcje przenośne; pomniki niemetalowe; budownictwo; naprawy; naprawa i konserwacja”;
- uwzględnienie sprzeciwu wobec rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego także dla kategorii „rury sztywne niemetalowe stosowane w budownictwie; konstrukcje przenośne; pomniki niemetalowe; budownictwo; naprawy; naprawa i konserwacja”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Koninklijke BAM Groep NV

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „bam” dla towarów i usług należących do klas 6, 19, 37 i 42

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy „bam” dla towarów z klas 7 i 19

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na nieuznanie przez Izbę Odwoławczą, że istnieje podobieństwo między z jednej strony towarami i usługami objętymi rozpatrywanym wspólnotowym znakiem towarowym a z drugiej strony towarami objętymi znakiem towarowym, na który powołano się w sprzeciwie; nadużycie władzy ze względu na to, że Izba Odwoławcza wykroczyła poza kompetencje; naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza nie rozpatrzyła w sposób wszechstronny argumentów strony skarżącej przedłożonych w uzasadnieniu odwołania; naruszenie art. 63 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na mylne ograniczenie przez Izbę Odwoławczą zakresu ochrony rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego i tym samym błędne nieuwzględnienie wszystkich istotnych czynników.